

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

KLAGE FRA	Foreningen af fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup v/ [...]
AFGØRELSE FRA OM	Dragsholm Kommune af 12. august 2003 Forblivelsespligt til Grevinge/Herrestrup Kraftvarmeværk

NÆVNETS SAMMEN- SÆTNING I SAGEN	Nævnnsformand, professor, cand. jur. Christen Boye Jacobsen Direktør, cand. polyt. H. C. Mortensen Direktør, cand. oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
--	--

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet af Foreningen af fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup v/ [...], der ved brev af 25. september 2003 klagede over Dragsholm Kommunes afgørelse af 12. august 2003. I afgørelsen meddelte Dragsholm Kommune, at kommunalbestyrelsen på et møde den 5. august 2003 havde besluttet, at godkende et projektforslag om tilslutningspligt for ny bebyggelse og forblivelsespligt for tilsluttede ejendomme til Grevinge/Herrestrup Kraftvarmeværk.

Klagen er én ud af tolv klager over Dragsholm Kommunes beslutning om at pålægge forblivelsespligt til Grevinge/Herrestrup Kraftvarmeværk.

Foreningens klage blev sendt til Dragsholm Kommune ved brev af 24. november 2003, dog uden at kommunen blev anmodet om en udtalelse til klagen. Nævnet skrev derfor ved brev af 15. oktober 2004 til kommunen og bad om en udtalelse til foreningens klage. Ved brev af 1. december 2004 fremsendte advokat Bardeleben Dragsholm Kommunes bemærkninger til sagen.

Klagen

Fra klagen af 25. september 2003 fra Foreningen af fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup v/ [...] citeres:

”Ovennævnte forening er dannet af fjernvarmekøbere hos det centrale kraft/varmeværk i Grevinge, der er ejet af Dragsholm

kommune. Foreningen har p.t.. 213 medlemmer ud af værkets ca. 300 fjernvarmeaftagere.

Vi tillader os at skrive til jer på grund af, at Dragsholm kommune, der ejer et fjernvarmeværk, på et kommunalbestyrelsesmødet har vedtaget en "forblivepligt" for de tilsluttede fjernvarmekøbere, til trods for at der i tilslutningsaftalen/kontrakterne er givet opsigelsesret efter 5 år mod betaling, og gratis efter 10 år. Begge tilfælde med 1 års varsel.

Fjernvarmen har vist sig, at være væsentlig dårlige og væsentlig dyrere end opvarmning med oliefyr, og da det nu er lidt over 9 år siden, at aftalerne/kontrakterne blev indgået, er der kommet en stor mængde opsigelser.

I stedet for i ordentlig tid at sørge for, at regulere temperaturer og priser, så fjernvarme kunne blive konkurrencedygtig, har man nu i stedet for, i panik, vedtaget nævnte en "forblivepligt". Allerede ved foreningens dannelse i 1997 gjorde vi Dragsholm kommune opmærksom på, at dersom de ikke løste temperatur- og prisproblemerne, ville der formodentlig komme en bølge af opsigelser af varmekøbskontrakterne til værkets 10 års dag. Det har nu vist sig at holde stik.

Både foreningen, og en stor del enkelt borgere, har så protesteret imod "forblivepligten", og Dragsholm kommune har så angivet jer som klage/ankeinstans.

Det er vor opfattelse, at når fjernvarme ikke er udbudt under varmforsyningsloven, er det formodentlig ikke jer, der er klage/ankeinstans.

Det er vor helt klare opfattelse, at aftale/kontrakt-indgåelse er sket, så de er omfattet af aftaleloven og ikke af varmforsyningsloven. Fjernvarmen blev markedsført i 1993 som en handelsvare, der blev udbudt på en måde, der kun kunne tolkes som værende privatretslig og hvilende på aftaleloven. I aftalen indgik f. eks. en aftale om, at varmekøberne afstod fra at bruge olie eller gasopvarmning i 5 år, og senere kun måtte genindføre sådant, hvis de havde opsagt aftalen behørigt. Det kan man så vidt vi ved, ikke gøre under varmforsyningsloven, men der er naturligvis fri aftaleret i Danmark helt tilbage til Christian d. 5.'s lov. Varmekøberne har heller ikke haft medindflydelse, hverken på byggeri eller drift. Værket blev opført i 1993/94 af Dragsholm kommune, uden ordentlig rentabilitetsanalyse, men det vidste varmekøberne ikke dengang, og de mente ikke, at de ville få nogen økonomiske forpligtelser udover deres kontrakt, og Dragsholm kommune orienterede bl. andet om, at værket var et el-værk, der havde et spildprodukt (kølevarmen fra motor, generator og udstødningsrør) til salg. Derfor gik man ud fra, at det var blevet en samfundsopgave

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 2 af 20

at producere el på naturgas, og at et eventuelt underskud heri, ikke ville berøre køberne af spildproduktet.

Vi har nu set, at forholdet mellem udgifterne til brændselskøb og indtægterne på el-salg er ca. 1,5 millioner dårligere om året end budgetteret, og den mango forsøger man at "tørre af" på spildvarmekøberne. Set i det lys, er det da vist naturligt, at varmekøberne benytter sig af deres opsigelsesret og protesterer, når man forsøger at tage den fra dem.

Vi mener at man i Dragsholm kommune egentlig er klar over, at man har et usikkert grundlag omkring varmesalget, da formanden for Teknik og miljø (der også er formand for værket) til TV2-øst har udtalt: "at oprettelsen af værket er sket amatøragtig, fra kommunen side og at man ikke kan udelukke at varmekøberne i et vist omfang har ret i deres påstande".

Set i den sammenhæng beslutter kommunalbestyrelsen på møde, at man vil tilbyde at betale op til 1 million kroner til begge parter udgifter i en voldgift, der skulle afklare tvisterne. Men umiddelbart bagefter beslutter man så, at der skal være "forblivepligt". Hvis en voldgift skulle have mening, var en af de en af ting, der skulle tages stilling til, jo netop om kommunen kunne ændre i en indgået aftale/kontrakt.

Vi mener som sagt ikke, det er jer, der er klage/ankeinstans, men har oplevet så megen magtmisbrug, og så meget løgnagtighed fra Dragsholm kommunes side, at vi er ikke trygge ved, at det kun ville være dem, der orienterede jer. Derfor dette brev.

Hverken markedsføring, bygning, drift eller administration af det værk har overholdt varmforsyningsloven, og derfor opfatter vi den vedtagne "forblivepligt" som ulovlig og ikke gyldig.

Vi agter at klage til tilsynsrådet for Vestsjællands amt over det, vi opfatter som en ulovlig beslutning, og vi har fået udformet en anerkendelsespligtstævning mod Dragsholm kommune, som p.t. er til godkendelse hos retshjælpsforsikringsselskaberne og i civilretsdirektoratet. Denne stævning vil snarest blive fremsendt. Kopi af stævningen er vedlagt."

Ved brev af 1. oktober 2003 meddelte Energiklagenævnet klagerne, at Energiklagenævnet ikke behandlede spørgsmål, der var genstand for behandling ved domstolene, og at klagesagen ville være i bero for nævnet, indtil spørgsmålet om indbringelse af sagen for domstolene var afklaret.

Ved brev af 31. oktober 2003 meddelte nævnet imidlertid klagerne, at nævnet havde besluttet at realitetsbehandle klagen, idet det fremgik af varmforsyningslovens § 26, stk. 2, at kommunens afgørelse ikke kunne indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse, dvs. Energiklagenæv-

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 3 af 20

nets, forelå. Nævnet anmodede desuden Foreningen af Fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup om at fremsende kopi af foreningens vedtægter, med henblik på at nævnet kunne tage stilling til om foreningen var klageberettiget.

Ved brev af 17. november 2003 fremsendte foreningen sine vedtægter til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet meddelte herefter ved brev af 24. november 2003, at nævnet efter en gennemgang af foreningens vedtægter anså den for klageberettiget. Ved samme brev fremsendte foreningen sit brev af 1. september 2003 til Dragsholm Kommune, hvori foreningen protesterede over kommunens beslutning om forblivelsespligt.

Dragsholm Kommunes bemærkninger til klagen

På vegne af Dragsholm Kommune fremsendte advokat Kurt Bardeleben ved brev af 14. oktober 2003 en samlet udtalelse til alle klagerne, der var indgivet til Energiklagenævnet. Fra advokat Kurt Bardelebens udtalelse citeres:

"Kommunen kan henholde sig til det vedlagte endelig godkendte projekt af 5. august 2003 med bilag 2 og kommunens meddelelse af 12. august 2003 om tilslutnings- og forblivelsespligt til fjernvarme til de berørte lodsejere bilag 3. Kommunen finder således ikke anledning til at foretage sig yderligere på baggrund af de indkomne klager.

De fremkomne indsigelser kan opdeles i følgende fem hovedpunkter:

1. Aftalebrud.

Kommunalbestyrelsen i Dragsholm Kommune vedtog den 5. oktober 1993 en foreløbig godkendelse af et projektforslag om naturgasfyret kraftvarme til Grevinge og Herrestrup. Projektet blev endelig godkendt af kommunalbestyrelsen den 7. december 1993. I den mellemliggende periode udsendte kommunen en salgsbrochure bilag 4 til de relevante husstande om frivillig tilslutning til kraftvarmeværket. Brochuren indeholdt bl.a. oplysninger om udmeldelse og om fjernvarmepriser, og der var vedlagt en tilmeldingsblanket

Nogle klagere er af den opfattelse, at brochuren ud fra aftaleloven og aftaleretlige principper er til hinder for det godkendte projekt om tilslutnings- og forblivelsespligt af 5. august 2003.

Dragsholm Kommune deler ikke denne opfattelse og kan bl.a. henvise til Højesterets dom trykt i UfR 1999, side 803, hvor ejendommene i forsyningsområdet også havde haft mulighed for frivillig tilslutning til varmeværket og udmeldelse efter en årrække. Højesteret fastslog bl.a. følgende:

"Kommunalbestyrelsens pålæg i maj 1994 efter varmeforsyningsloven om tilslutningspligt m.v. medførte, at allerede tilslut-

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 4 af 20

tede ejendomme ikke længere i henhold til kontraktens opsigelsesbestemmelse kunne frigøres fra tilslutningen til varmekædet, og at andre bebyggelser i Lobbæk over en årrække ville blive omfattet af betalingsreglerne. Allerede som følge heraf har kommunen været berettiget til - uanset om der efter kontrakten måtte være hjemmel hertil - fra maj 1994 at ændre varmekædetes takststruktur som sket (...).

Der kan endvidere henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 29. januar 2003 ([...] klage over Næstved Kommunes pålæg om forblivelsespligt), hvor der oprindeligt også havde været frivillig tilslutning til kraftvarmekædet med ret til udmeldelse efter 5 år. Et senere pålæg af forblivelsespligt til kraftvarmekædet fandtes ikke at være i strid med varmforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsen.

Kommunen finder derfor ikke, at forbrugernes frivillige tilmelding til fjernvarmekædet på baggrund af brochuren fra 1993 er til hinder for pålæggelse af tilslutnings- og forblivelsespligt.

Det bemærkes i denne forbindelse, at selvom det under en retssag måtte blive fastslået, at fjernvarmeforbrugerne på privatretligt grundlag har krav på erstatning fra kommunen pga. forhøjelsen af fjernvarmepriserne, kan dette ikke føre til, at kommunens offentligretlige beslutning af 5. august 2003 om tilslutnings- og forblivelsespligt skulle være ugyldig eller føre til hjemvisning.

2. Kraftvarmekædet er ikke omfattet af varmforsyningsloven m.v.

En del af klagerne er af den opfattelse, at Dragsholm Kommunes kraftvarmekædet ikke er omfattet af varmforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsen, idet kraftvarmekædet er kommunalt ej.

Efter kommunens opfattelse følger det af bl.a. varmforsyningslovens § 23f og § 23h, stk. 2, at varmekædet kan være kommunalt ej.

Kommunen kan i denne forbindelse på ny henvise til Højesterets dom trykt i UfR 1999, side 803, hvor det pågældende varmekædet også var kommunalt ej, og hvor denne omstændighed ikke var til hinder for, at varmforsyningsloven fandt anvendelse.

3. Fornyet høring.

En klager er af den opfattelse, at beslutningen om pålæggelse af tilslutnings- og forblivelsespligt af 5. august 2003 er ugyldig, idet der skulle være sket "væsentlige ændringer i projektet fra første fremsendelse til beslutning" uden fornyet høring.

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 5 af 20

Det bemærkes hertil, at kommunen den 7. maj 2003 fremsendte et projektforslag om tilslutnings- og forblivelsespligt bilag 5 ud i offentlig høring i 4 uger. Projektforslaget vedrørte tilslutnings- og forblivelsespligt for al eksisterende bebyggelse og al ny bebyggelse i forsyningsområdet.

Under høringsperioden fremkom en del indsigelser og bemærkninger fra de berørte ejere, hvilket resulterede i, at projektet den 5. august 2003 blev vedtaget med den ændring, at der alene pålægges forblivelsespligt for allerede tilsluttede ejendomme og tilslutningspligt for al ny bebyggelse.

Hverken varmemforsyningsloven eller tilslutningsbekendtgørelsen stiller krav om fornyet høring i tilfælde af ændringer i et offentliggjort projektforslag. Kommunen finder endvidere ikke, at det endelig godkendte projekt adskiller sig væsentligt fra det tidligere fremsendte projektforslag (bilag 5). Der er således alene tale om en "det mindre i det mere - ændring" bestående i, at eksisterende bebyggelse som ikke allerede er tilsluttet kraftvarmeværket, ikke kan kræves tilsluttet med en frist på 9 år fra tilslutningspligtens meddelelse, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 10. Såfremt der opføres ny bebyggelse på de pågældende ejendomme vil disse nye bebyggelser imidlertid blive omfattet af tilslutningspligten. Den vedtagne tilslutnings- og forblivelsespligt tinglyses således på de samme ejendomme, som blev hørt vedrørende projektforslaget (bilag 5).

Endvidere får ændringen ikke økonomiske konsekvenser for de berørte lodsejere, jf. de økonomiske beregninger i henholdsvis projektforslaget (bilag 5) og det endelig vedtagne projekt (bilag 2).

Der må i denne forbindelse også henses til, at det endelig godkendte projekt ikke berører andre end dem, der blev hørt om projektforslaget, jf. princippet i planlovens § 27, stk. 3.

Dragsholm Kommune finder således ikke, at der er begået høringsfejl i forbindelse med beslutningen om pålæggelse af tilslutnings- og forblivelsespligt af 5. august 2003, og i hvert fald ingen fejl, som kan føre til hjemvisning eller beslutningens ugyldighed.

4. Forskelsbehandling.

En klager er af den opfattelse, at ændringen i det endelig godkendte projekt af 5. august 2003 (bilag 3) i forhold til projektforslaget (bilag 5) - hvorefter eksisterende bebyggelse, som ikke allerede er tilsluttet kraftvarmeværket, ikke pålægges tilslutningspligt - stiller disse ejendomme bedre end de øvrige ejendomme i området.

Kommunen bemærker hertil, at ændringen er sket på baggrund af de indkomne indsigelser og bemærkninger under høringsperi-

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 6 af 20

oden. Kommunen har således haft en vis forståelse for at pålægelse af tilslutningspligt for eksisterende bebyggelse, som ikke allerede er tilsluttet kraftvarmeværket, kan have større konsekvenser for de berørte ejere end forblivelsespligt for tilsluttede ejendomme, hvor udgifterne til tilslutning m.v. allerede er afholdt, og tilslutningspligt for ejerne af ny bebyggelse, hvor tilslutningsafgiften m.v. kan indkalkuleres i byggeomkostningerne.

Der kan i denne forbindelse også henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 29. januar 2003 ([...] klage over Næstved Kommunes pålæg om forblivelsespligt), hvor der alene var pålagt forblivelsespligt uden samtidig indførelse af tilslutningspligt for andre ejendomme. Energiklagenævnet fandt, at reglerne i varmeforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsen var fulgt og fandt ikke grundlag for at ændre eller ophæve det meddelte pålæg.

Kommunen finder derfor ikke, at undladelsen af at udstede påbud om tilslutningspligt til eksisterende bebyggelse som ikke allerede er tilsluttet kraftvarmeværket, indebærer en usaglig forskelsbehandling af de øvrige ejendomme i forsyningsområdet eller er i strid med varmeforsyningslovens og tilslutningsbekendtgørelsens regler.

5. Forkert beregningsgrundlag.

En del klagere mener, at kommunen har anvendt forkerte beregninger i det endelig godkendte projekt.

Det bemærkes, at beregningerne er baseret på en række skøn, og at disse skøn er uangribelige. Selvom Energiklagenævnet måtte skønne anderledes, kan dette imidlertid ikke føre til, at beslutningen af 5. august 2003 om tilslutnings- og forblivelsespligt skulle være ugyldig eller føre til hjemvisning.

Idet kommunens beslutning af 5. august 2003 alene indebærer pålæg af forblivelsespligt for allerede tilsluttede ejendomme og tilslutningspligt for nye bebyggelser, ses det ikke nødvendigt at tillægge klagerne opsættende virkning for at undgå, at formålet med klagerne ellers forspildes, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 23.

Kommunen har dog fundet det rigtigst at udsætte tinglysningen af tilslutnings- og forblivelsespligten til Energiklagenævnets afgørelse foreligger.”

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 7 af 20

Yderligere bemærkninger fra parterne

Ved brev af 27. februar 2004 fremsendte Foreningen af fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup yderligere bemærkninger i sagen. Fra brevet citeres:

”Som sekretær for ovennævnte forening har jeg tidligere (d. 25-09-03 og d. 17-11-03) skrevet til jer angående Dragsholm kom-

munes vedtagelse af forblivepligt for varmekøberne til "bar-marksværket" i Grevinge.

Vi opfatter slet ikke værket som et varmeværk. Det er bygget som et el-værk, der i lighed med alle andre el-værker, har et spildprodukt (varme), som ved salg kan give et tilskud til driften af el-værket. Dette spildprodukt kan man naturligvis ikke få mere for, end tilsvarende vare kan købes til fra anden side. Og vil man ikke sælge til det, må man finde sig i, at kunderne fravælger en som leverandør. Ingen har lovet at være sikkerhedsnet under el-værket. At el-værket ikke kan løbe rundt, er ikke varmekøbernes problem. Det kan ikke forventes, at man kan tvangssælge spildproduktet til overpris. Ansvar for el-værket er ved at blive søgt flyttet.

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Vi oplever forblivepligten som et indgreb i borgernes værdier, der tangerer ekspropriation. Man fratager dem retten til at holde varmeudgiften i deres bolig nede. Ekstraudgiften hertil giver et værdifald på parcelhuse på ca. 10 %. Denne værdi er eksproprieret. Ekspropriation er dog kun lovlig, hvis den tjener almenvellet, og mod fuld erstatning. Vi er ikke blevet tilbudt en sådan erstatning, og det er tvivlsomt om El-værket, i den form det drives, er i almenvellets tarv. En forblivepligt, vil sløre den kendsgerning, at værket hverken økonomisk eller miljømæssigt er en god ide. Den vil også sløre, at der ved oprettelsen og i driften er blevet begået katastrofale fejl, som burde analyseres, for ikke at blive gentaget.

Side 8 af 20

Hvis værket skal være i almenvellets tarv, er det på grund ønsket om decentral el-produktion, og så er det nødt til, for at blive af med spildvarmen at (kunne) levere fjernvarme til en pris, der kan konkurrere i et markedsøkonomisk samfund som vores. Et evt. underskud må så finansieres på anden vis efter en politisk beslutning, hvis man vil redde stumperne.

Den eneste måde man kan tvinge fjernvarmeprisen til at konkurrere, er ved at bibeholde retten til udmeldelse. Hvis prisen er rigtig er forblivepligt overflødig, og er varmeprisen for høj, er forblivepligten skadelig. Forblivepligten må væk, ellers ender det danske samfund med kollaps, som Sovjetunionen, hvor man troede, at man kunne påtvinge salg til fremstillingsprisen, uanset hvad den var.

Vi er klar over, at jeres letteste mulighed for at ophæve denne forblivepligt, ligger i en ukorrekt vedtagelsesproces. Derfor vil vi gerne starte med at påpege, at de beregninger som Dragsholm kommune har udfærdiget som bilag i sagen, som skulle beskrive for-

brugerøkonomien er fuldstændig urealistiske, og vi mistænker kommunen for bevist at have "pyntet" på dem. På flere måder:

2

a.: Man opererer stadig med alt for lav udnyttelse af olie. På www.sparolie.dk kan man se på "positiv listen" at bedste oliefyr har effektivitet af 9,97 kWh/liter olie. (en liter olie indeholder 10 kWh ved almindelig forbrænding, men der frigives en ekstra kWh ved kondenseringen) Oliefyr til traditionel forbrænding og skorsten følger lige efter med effektivitet af op til 9,46 kWh/liter. Internettet har gjort, at folk i dag ved, hvad de skal købe for et være økonomisk ansvarlige. (det gør offentlig ansatte sikkert også som privatpersoner).

b.: Man opererer stadig med alt for høj oliepris. Listepreiser er ikke noget man betaler, men kun noget der bruges som udgangspunkt til at give rabatter ud fra. Konkurrencen på oliemarkedet gør, at den reelle pris er væsentlig lavere, hvilket Konkurrencestyrelsen har bekræftet.

c.: Man "glemmer" at teknologisk institut oplyser, at fjernvarme, hvis udnyttelsen måles som ved oliefyr, heller ikke er 100% effektiv, men har et tilsvarende utilsigtet varmetab på 3-5% af målervisningen, et tab som er medregnet ved vurdering af oliefyring. D.v.s. "byttefaktoren" mellem 1000 liter olie og fjernvarme er mellem 9.854 kWh. og 10.278 kWh.

d. Man ignorerer, at VVS- branchen oplyser, at det formodentlig på længere sigt vil være lige så dyrt at vedligeholde, forrente og afskrive fjernvarmeinstallationer, af den type de fleste har hos os, som det er at vedligeholde, forrente og afskrive et oliefyrianslæg. Den eneste besparelse fjernvarme medfører, er sparet skorstensfejerudgift.

Alt i alt er kommunens beregninger usaglige og vildledende, og det kan kun tolkes som et forsøg på at få "lusket" en forblivepligt igennem på falsk grundlag. Forblivepligten må væk.

Forhistorie:

Vi har også i foreningen gennemgået den proces, der ligger forud for Dragsholm kommunalbestyrelsens beslutning om forblivepligt til Dragsholm energiforsyning.

Vi er stadig af den opfattelse, at forhistorien er så grell, at det er urimeligt, at man ved at påtvinge en lille gruppe borgere en forblivepligt til et fuldstændigt absurd projekt, vil tvinge dem til den urimelig økonomiske byrde, det er, at få det værk til at overleve i et "hvile i sig selv system". Alle ejendomsmæglere i området er enige om at en binding til det værk sænker husværdierne med ca. 10%. Nogle kan "overleve" det, andre sælger i panik til lave priser og atter andre må gå den tunge vej på tvangsauktion.

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 9 af 20

Det eneste de mennesker har gjort forkert er, at de stolede på kommunens folk, med borgmesteren i spidsen. Samme borgmester som udtalte: "I kan trygt melde jer til, for hvis I mod forventning ikke bliver tilfredse, kan I jo altid melde jer ud igen"; har stemt for forblivepligten. Er en borgmesters løfte, når han optræder som sælger af en vare ikke omfattet af markedsføringsloven og aftaleloven? Hans troværdighed er i hvert fald væk.

Årsagerne til "de syge værk" er at finde i helt andre ting:

1. Fuldstændig euforisk opfattelse forud, af både energi- og økonomi i et sådant værk.
2. Andre uvedkommende interesser i få bygget Kraft/varmeværket.
3. Dramatisk undervurdering af alternativet (oliefyring) som man sammenlignede med.
4. Manglende overblik over priser og kvalitet ved opførelsen af værket.
5. Urimelig dyr drift af værket
6. Skalten og valten med værdierne i det, man senere vil kalde "en lukket kasse".
7. Ingen kontrol med tab og forbrugsmålerne.
8. Manglende langtidsaftaler med leverandør af gas og med aftager af el.
9. Sidst, men ikke mindst: Manglede rettidig omhu for projektet, kommunens og borgernes økonomi, da man blev gjort opmærksom på, hvad problemerne på længere sigt ville medføre, nemlig masseudmeldelser når det blev "gratis".

ad. 1 : Uden at efterregne sluger man råt nogle beregninger fra Energistyrelsen, som styrelsen senere har meddelt ikke var beregnet til et sådant projekt. Beregningerne var optimistisk lavet på en tænkt udvikling og tog ikke højde for den meget store risiko der var, for en anden og væsentlig ringere fremtidig udvikling.

ad.2: Et kommunalvalg var forestående, og Borgmesterens parti stod overfor at tabe flertallet. Derfor var det fristende, at foretage noget populært, og så "glemte" man at være forsigtig og bruge den fornødne tid på at efterregne projekt og vurdere risiko. To ting spillede især ind:

A: Det var i sidste øjeblik, hvis man skulle have del i Statens tilskudsordning til boligforbedring, som var ved at slutte. Man fortalte så borgerne, at de kunne få tilskuddet udbetalt kontant til forbrug, men at det hastede. Dette statstilskud er der i øvrigt senere rejst tvivl om, om det blev lovligt udbetalt, når det blev udbetalt kontant uden spec. bilag.

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 10 af 20

B: Der havde længe været et borgerønske om at få etableret cykelsti mellem de to byer (Grevinge og Herrestrup) som værket nu omfatter, og man så så sit snit til at lade byggekontoen for fjernvarmeværket købe den jord som cykelstien nu ligger på, og grave fjernvarmerørene ned i den.

ad.3: Dette emne er gennemgået oven for, men det skal lige bemærkes, at selv om Energistyrelsen i det projekt man "kopierer" regner med byttefaktor 7.200, så bruger Dragsholm kommune ved projekteringen byttefaktor 7.000. (klip en tå og hug en hæl)

ad.4: Alt skulle gå så stærkt, så intet kunne man nå at få styr på. Fejl på fejl blev begået og senere konstateret, nogle kunne rettes, men andre slæber man med endnu. Værket budgetteret til ca. 26 millioner, men sluttede med at koste 43 millioner, og er alligevel langt fra effektivt. Man orienterede ikke landmåleren korrekt, så grundkøbet måtte sættes af 3 gange. Man glemte at budgettere med så banale ting som landmåleren, kloakering af værket samt køb af vand til at fylde i rør og akkumuleringstank. Man havde heller ikke gjort sig klart, at man skulle betale el-værket for at stille ledningsnet til rådighed, og afbalancere spændingen.

Man undlod at lade projektet komme i EU-licitation, selv om størrelsen forpligtede til det. Man lod ikke engang det hele komme i dansk licitation. I projektet stod: Gravearbejdet skal forhandles med fa. Steen Hansen". Gravearbejdet blev urimelig dyrt, og firmaet kunne samme år investere millioner i sit domicil i materialer, men næsten uden arbejds løn. Det henleder tanken på noget vi har set i Farum.

Man købte og brugte uegnede, alt for dyre rør (den senere kartelsag i EU), og nedgravede dem sjusket. Det er medvirkende til alt for mange reparationer og et urimeligt stort energi tab (det sidste gør værket miljøskadeligt).

Man købte også "i blinde" en Bergen motor, selv om den mange steder forinden havde medført diverse problemer, såsom knækket krumtapaksel, sprængt topdæksel o. lign, samt at den havde besvær med at klare at skifte mellem gasvariationerne. Det medførte udgifter til ombygning og begrænsninger i tilladt ydelse. Men det er ikke usandsynligt, at der også var karteldannelse omkring den slags motorer, og at Bergen havde "fået Sjælland".

Man sørgede ikke for ordentlig registrering af rørføringen, så ved senere reparationer har man gravet forgæves efter fjernvarmerørene i den forkerte side af vejen.

ad. 5: Værkets drift er urimelig dyr. Et sammenligneligt, privat ejet værk har driftsudgifter på ca. 1 million lavere om året. Det skyldes formodentlig, at man i Dragsholm energiforsyning har en fuldtidsansat på værket (hvilket ikke er normalt på den størrelse

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 11 af 20

værk), og administrerer økonomien på kommunekontoret, i stedet for at abonnere på tilsyn og administration udefra.

ad. 6: Man betragter tilsyneladende værket som en "privat ejendom", giver rettigheder til brug af dets areal til uvedkommende, man lader "værkets kasse" betale for areal til cykelsti, SF-stenbelægning på offentlig vej, og man indgår særlige økonomiske aftaler med udvalgte varmekunder.

ad. 7: Ved etableringen etablerer man målere, der er afhængige af el-ledningsnettet, og derfor let kan være ude af drift i perioder, og man reagerer ikke på at varmemeforbrugere, hvor måleren viser et urealistisk lavt forbrug. Et konkret eksempel findes tilfældig (da vi påpeger det), da et hus bliver annonceret til salg, og tilsyneladende har kunnet varmes op for 300 kWh om året i 10 år. !!!!!!! ! ! ! ! . Hvem ved hvor mange, der er eller har været af den slags.

ad. 8: Ved projekteringen arbejder man med noget, der gerne skulle fungere i mindst 20 år, alligevel får man ingen langtidsaftaler med gasleverandør og køberen af over halvdelen af produktionen (el), og man ved godt, eller burde vide, at man ingen alternativer havde til de to væsentlige samhandelspartnere. Man havde, da man ikke vidste, at man skulle betale for ledningsnet og afbalancering af spændingen, heller ingen aftaler på det område.

Den sidste del af salgsvaren, som man kalder et spildprodukt (fjernvarmen), går man ud og tilbyder at levere til fast fastafgift og variabel kWh-pris, der ikke er over tilsvarende ved oliefyring. Den slags skal gå galt. Man kan ikke redde en sådan virksomhed ved senere at ville tvangssælge sit spild til overpris.

ad. 9: Flertallet af kommunalbestyrelsen siger, at det ville være uansvarligt ikke at indføre forblivepligt, men det er blot et forsøg på at løbe fra ansvaret. Det rigtige uansvarlige ligger i, at man ikke drager rettidig omhu for kommunens (borgernes penge), så snart man kan se, eller bliver gjort opmærksom på, at der er noget galt. Allerede da værket var ca. 1 1/2 år var vi en del borgere, der gjorde opmærksom på, at vi kunne se, at der var noget i pris-påstandene, der slet ikke kunne passe. Samtidig gjorde vi opmærksom på, at forudsætningerne for værket ikke kunne holde. Vi har gang på gang sagt, at salget af fjernvarme ville falde og at der ville komme en strøm af udmeldelser til 10 årsdagen, hvor det efter kontrakten ville være en gratis ret. Alligevel udviste man ikke den fornødne ansvarlighed og omhu. Ethvert firma, der mister kunderne, må nedsætte salgsprisen og hvis ikke man kan producere billigere, må man stoppe eller gældssanere derefter. Ellers mister man alt.

Kommunalbestyrelsen lukkede blot øjnene for kendsgerningerne og lod stå til. De håbede formodentlig på, at folketinget løste deres

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 12 af 20

problem. Der kom også en hjælp fra staten, Et årligt tilskud på ca. 1/2 million og et engangstilskud på ca. 14 millioner, men det var for lidt og for sent til at hjælpe, fordi kommunalbestyrelsen lade problemet vokse. Mange af de store kunder havde etableret anden varmeform, så kundegrundlaget var væk.

Dragsholm energiforsyning har i dag en bogført gæld, der, når man ser bort fra tilskuddene, er væsentlig større end for 10 år siden, og hvis varmekøberne får dom for (hvad vi stærkt forventer), at de har betalt for meget for varmen i 10 år, kan det ende med, at værket må tilbagebetale op til 7 millioner.

Værket kostede-----	kr. 43 millioner
kurstab som kommunen senere tog---	kr. 3 millioner
engangsstatstilskud-----	kr. 14 millioner
årligt statstilskud ialt-----	kr. 5 millioner
overpris på varme-----	kr. 7 millioner
nuværende gæld-----	kr. 23 millioner

hvis de 7 bliver lagt til de 23 er gælden kr. 30 millioner

hvis de 3, de 14 og de 5 bliver trukket fra de 43 burde udgangsgælden være 21 millioner.

D.v.s., at værket på 10 år har givet et negativt økonomisk driftsresultat på 9 millioner, samtidig med, at det har påvirket miljøet med et tab på 40% af den energi det har fået tilført. Nye oliefyr har et tab, der beregnet på samme måde nu er helt nede på ca. 5%.

Kan man overholdet "redde" det værk?

Og er der overhovedet nogen grund til at gøre det?

Hvis svarene er ja, så vil vi fastholde, at Dragsholm kommune har vist, at de ikke magter opgaven. Skal det gøres, kan det ikke ske ved tvang, men muligvis ved et frivilligt engagement i lokalbefolkningen. Skal det reddes, skal det overdrages til forbrugere af el og fjernvarme til den pris det kan forrente og så kan kommunen og staten slås om ansvar og tab. Jeg er godt klar over, at en stor del af indholdet af dette brev er Energiklagenævnet uvedkommende som nævn, men det var en god mulighed for at "sætte problemet på papir", og brevet vil så kunne bruges til at bringe fokus på fadæsen, ved i kopiform at blive fremsendt til diverse energipolitiske ordførere i Folketinget, til interesseorganisationer, pressen o.s.v. o.s.v. Til slut er der så kun at bede Energiklagenævnet om at tilgive det lange brev, og så blot overveje, om de ukorrekte beregninger i forblivepligtssagen er tilstrækkeligt til at ophæve den indførte forblivepligt. Jeres afgørelse vil sikkert, uanset hvad den bliver, blive afprøvet ved domstolene."

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 13 af 20

Ved brev af 22. marts 2004 oplyste Foreningen af Fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup, at Dragsholm Kommune havde besluttet at tinglyse forblivelsespligten på de berørte ejendomme. Foreningen oplyste desuden, at Udvalget for Teknik og Miljø ville indstille til kommunalbestyrelsen, at tilbagebetale den del af fastafgiften, der for årene 1999, 2000, 2001, 2002 lå over det aftalte niveau, samt at trække tilbuddet tilbage om medfinansiering af en voldgiftssag om tvister vedr. fjernvarmen.

Ved brev af 15. oktober 2004 anmodede Energiklagenævnet Dragsholm Kommune om en udtalelse til klagen fra Foreningen af Fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup, idet klagen ved en fejltagelse oprindeligt kun var sendt til orientering til kommunen.

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Dragsholm Kommune fremsendte den 1. november 2004 kommunens varmeforsyningsplan til Energiklagenævnet. Af varmeplanen, der er fra 1988, fremgik det, at områderne Grevinge og Herrestrup var udlagt til individuel opvarmning, men at forsyningsspørgsmålet for de 2 byer kunne tages op igen, afhængigt af, om udviklingen gjorde kollektiv forsyning rentabelt. Af beslutningsprotokol for 14. januar 1997 fremgik det, at kommunalbestyrelsen i Dragsholm Kommune ændrede varmeforsyningsplanen, fordi der var etableret mulighed for tilslutning til fjernvarme i Grevinge og Herrestrup. Retningslinierne for dette område var herefter "Opvarmningsbehovet i Grevinge, Herrestrup og langs Engelstrupvej mellem de 2 byer, skal fremover dækkes ved fjernvarme fra kraftvarmeværket i Grevinge".

Side 14 af 20

Den 24. november 2004 fremsendte foreningen et brev med yderligere bemærkninger til sagen. Bemærkningerne var en opsummering af foreningens klagepunkter som anført i tidligere breve til nævnet, og indeholdt ikke nye oplysninger af væsentlig betydning for nævnets behandling af sagen.

Ved brev af 1. december 2004 fremsendte Dragsholm Kommunes advokat en udtalelse til foreningens klage. Fra brevet citeres:

"Alle indsigelserne vedrørende forblivelsespligt vedrører omstændighederne i forbindelse med kraftvarmeværkets etablering og vilkårene for forbrugernes tilslutning.

Imidlertid bør omstændighederne i forbindelse med kraftvarmeværkets etablering og vilkårene for fjernvarmeforbrugernes i forbindelse med tilslutning, herunder spørgsmålet, om der er givet tilsagn og garantier, ikke inddrages i vurderingen af, om Dragsholm Kommunes afgørelse om forblivelsespligt skal opretholdes som gyldig.

Dragsholm Kommunes beslutning om forblivelsespligt er samfundsøkonomisk velbegrundet, og fjernvarmeforbrugernes rets-

stilling vil fremover være beskyttet bl.a. af varmeforsyningslovens regler vedrørende prisfastsættelse m.v.

Spørgsmålet hvorvidt Dragsholm Kommune har svigtet sin opgave i forbindelse med etableringen af Grevinge/Herrestrup Kraftvarmeværk, om dette har påført fjernvarmeforbrugerne tab, som kommunen hæfter for, skal ikke afgøres under en sag om forblivelsespligt, men under civilt søgsmål anlagt af forbrugerne mod kommunen.

På ovennævnte baggrund har jeg ikke nærmere kommenteret de meget voldsomme beskyldninger, der er indeholdt i indlæggene af 25. september 2003 og 24. november 2004 fra Foreningen af Fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup.”

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Supplerende oplysninger

Det fremgår af projektforslaget, der blev sendt i høring 7. maj 2003, at der til Grevinge/Herrestrup Kraftvarmeværk var tilsluttet 302 forbrugere, som skulle pålægges forblivelsespligt, mens 88 eksisterende bebyggelser ville blive omfattet af tilslutningspligt. De 88 eksisterende bebyggelser blev undtaget fra projektforslaget ved vedtagelsen den 5. august 2003.

Side 15 af 20

Retsgrundlag

Varmeforsyningslovens kapitel 2 indeholder bestemmelser om kommuners adgang til at pålægge ejendomme tilsluttet et kollektivt varmeforsyningsanlæg. Bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning til kollektive varmeforsyningsanlæg (tilslutningsbekendtgørelsen) indeholder regler om proceduren i forbindelse med pålæg af tilslutningspligt, herunder regler om kommunens godkendelse af projektforslaget og høring af de berørte borgere. Fra tilslutningsbekendtgørelsen citeres:

”§ 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge såvel ny som eksisterende bebyggelse tilslutningspligt til et kollektivt varmeforsyningsanlæg. Beslutning herom kan ikke træffes, før forudsætningerne herfor er belyst i et godkendt projekt. Beslutningen skal træffes samtidigt med eller umiddelbart efter godkendelsen af projektet.

[...]

§ 4. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at grundejere, der efter projektet forudsættes pålagt tilslutningspligt eller bidragspligt til anlægget, underrettes skriftligt om projektforslaget med henblik på, at eventuelle bemærkninger kan blive fremsendt inden for 4 uger.

[...]

§ 11. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en ejendom, som allerede forsynes fra et kollektivt varmeforsyningsanlæg, at forblive tilsluttet dette.”

[...]

§ 21. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den klageberettiget. Klage indgives til kommunalbestyrelsen, der snarest sender klagen til Energiklagenævnet, ledsaget af en udtalelse og det materiale, som har ligget til grund for kommunalbestyrelsens afgørelse.”

Fra vejledning til Energiministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 22. marts 1991 om tilslutning mv. til kollektive varmforsyningsanlæg, august 1998 side 14 citeres:

”Mange ejendomme forsynes allerede fra et kollektivt varmforsyningsanlæg. Tilslutningen til disse anlæg er normalt etableret og reguleret gennem kontakter mellem ejeren og forsyningsselskabet. Ofte vil kontrakten eller forsyningsselskabets vedtægter indeholde bestemmelser om, at ejeren har adgang til at opsige aftalen med forsyningsselskabet. Dette forhindrer dog ikke, at ejendommen kan pålægges forblivelsespligt, hvis ejendommen stadig forsynes fra forsyningsselskabet på det tidspunkt, hvor ejeren modtager kommunalbestyrelsens endelige beslutning om forblivelsespligt.

Hvis ejeren ensidigt og uretmæssigt afbryder forsyningen til ejendommen for at undgå forblivelsespligten, skal ejendommen stadig betragtes som forsynet, jf. § 8, og vil således kunne pålægges forblivelsespligt og skal fortsat betale de faste afgifter.”

Fra den i 1993 gældende ”Bekendtgørelse nr. 139 af 5. marts 1991 om varmeplanlægning og godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg”, (projektbekendtgørelsen) citeres:

”§ 3. Projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, [...] skal forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse. [...]”

§ 12. Der skal gives underretning om godkendelsen til projektansøger og til de berørte forsyningsvirksomheder og kommuner samt grundejere, der skal afgive areal eller pålægges servitut med oplysning om klageadgang og klagefrist.

Stk. 2. Grundejere, der ved projektgodkendelsen forudsættes pålagt tilslutningspligt eller bidragspligt til anlægget, skal have skriftlig meddelelse om såvel godkendelse af projektet som beslutning om pålæg af tilslutningspligt/bidragspligt til anlægget med oplysning om klageadgang og klagefrist.

Stk. 3. Energistyrelsen skal underrettes om godkendelsen.

[...]

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 16 af 20

§ 13. Kommunalbestyrelsens afgørelse om godkendelse af et projekt for et kollektivt varmemeforsyningsanlæg kan påklages til Energistyrelsen af de i § 12, stk. 1 og 2, nævnte.”

Fra varmemeforsyningsloven citeres § 23h om forbrugerindflydelse:

”§ 23 h. Flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i en virksomhed, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp, skal vælges af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af en eller flere kommunale bestyrelser i virksomhedens forsyningsområde i kraft af disses udøvelse af deres ejerbeføjelser på virksomhedens generalforsamling eller på anden måde. Flertallet kan også vælges af forbrugere og en eller flere kommunale bestyrelser i forening.

Stk. 2. Indflydelseskravet i stk. 1 anses for opfyldt, hvis bestyrelsen i en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives i andelsselskabsform, udpeges af et repræsentantskab, der er valgt af andelshaverne i forsyningsområdet. Det samme gælder for en virksomhed som nævnt i stk. 1, der drives som en selvejende institution eller i foreningsform, hvis bestyrelsen udpeges af repræsentanter, der er valgt af en eller flere kommunale bestyrelser i forsyningsområdet, af en flerhed af forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet virksomhedens anlæg, eller af sådanne kommunale bestyrelser og forbrugere i forening. Det samme gælder for et kommunalt anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp.

Stk. 3. ...

Stk. 4. ...”

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 17 af 20

Energiklagenævnets tidligere praksis

Ved afgørelse af 29. juni 2004 (j.nr. 21-69) afgjorde nævnet en sag indbragt af Kraftvarmegruppen, der repræsenterede 55 andelshavere ved Hashøj Kraftvarmemeforsyning A.m.b.a. Kraftvarmegruppen havde klaget over Hashøj Kommunes afgørelse om forblivelsespligt til kraftvarmemeforsyningen.

Nævnet stadfæstede kommunens afgørelse med henvisning til, at kommunen efter tilslutningsbekendtgørelsens § 11 kunne pålægge en ejendom, som allerede blev forsynet fra et kollektivt varmemeforsyningsanlæg, at forblive tilsluttet denne. Uanset at en fjernvarmeaftager havde opsagt sin aftale med varmemærket, fandt nævnet, at vedkommende i opsigelsesperioden stadig var bundet af sin kontrakt og dermed forsynedes fra varmemærket. Der var ingen holdpunkter i loven eller bekendtgørelsen for at antage, at der gjaldt en speciel undtagelse for fjernvarmeaftagere, der havde opsagt deres kontrakt, men blev pålagt forblivelsespligt i opsigelsesperioden. Nævnet bemærkede desuden, at Kraftvarmegruppens påstand om en generel ophævelse af kommunens beslutning om forblivelsespligt, betød, at de fejl og ulovligheder, som blev påbe-

råbt, måtte være af en væsentligere art, end hvis der var tale om ophævelse af beslutningen for enkelte ejendomme.

Energiklagenævnets bemærkninger

1. Nævnet bemærker indledningsvis, at det betragter Foreningen af Fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup som klageberettiget. Foreningens klage blev indgivet efter klagefristen på 4 uger og blev fejlagtigt indsendt direkte til Energiklagenævnet, til trods for at Dragsholm Kommune havde givet korrekt klagevejledning efter tilslutningsbekendtgørelsens regler. Energiklagenævnet har dog valgt at behandle klagen som rettidig, idet det fremgår af sagen, at foreningen ved brev af 1. september 2003 til Dragsholm Kommune gjorde indsigelse mod forblivelsespligten. Dragsholm Kommune burde have fremsendt dette brev til Energiklagenævnet sammen med de øvrige klager over forblivelsespligten.

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 18 af 20

2. Nævnet konstaterer, at Dragsholm Kommunes beslutning om pålæggelse af forblivelsespligt er en afgørelse efter varmemforsyningsloven, hvorfor nævnet er rette myndighed for klager over denne afgørelse. Det er uden betydning for nævnets kompetence i denne sag, om leveringen af varme fra Grevinge/Herrestrup Kraftvarmeværk er påbegyndt på grundlag af en frivillig aftale eller tilslutningspligt.

Nævnet konstaterer, at spørgsmål om størrelsen af den faste afgift og varmeprisen er et anliggende som i 1. instans må indbringes for Energitilsynet, der påser, om drift, priser og betingelser er rimelige i forhold til varmemforsyningsloven. Spørgsmålet om erstatning til varmeaftagerne som følge af, at Dragsholm Kommune ikke har levet op til løfterne ved etablering af kraftvarmeværket, eller at værket ikke er drevet på professionel eller forsvarlig vis, er et anliggende for domstolene.

En række af foreningens øvrige klager vedrørende procedurer og procedurefejl i den kommunale beslutningsproces synes at høre under tilsynsområdet og må afgøres efter andre regler end varmemforsyningsloven.

3. Foreningen af Fjernvarmeforbrugeres hovedanke for Energiklagenævnet er, at brugerøkonomien i kraftvarmeværket ikke blev som Dragsholm Kommune stillede i udsigt ved værkets etablering i 1993/1994. Nævnet bemærker, at såfremt kommunens beregninger ved værkets etablering har været baseret på forkerte forudsætninger, burde dette være påklaget, da kommunen den 7. december 1993 godkendte projektet for værkets opførelse.

Eftersom kommunens beslutning i 1993 er uanfægtet, kan nævnet som hovedregel ikke gå ind i en vurdering af anlægsprojektet. Energiklagenævnet finder, at det er uheldigt, at Dragsholm Kommunes markedsføring af fjern-

varmen i sin tid ikke oplyste, at eksterne faktorer kunne få indflydelse på projektet fx i form af prisstigninger. Når en kommune stiller meget i udsigt, og ikke kan efterleve det, medvirker det naturligt til et stort antal klager. Nævnet finder dog, at selv om kommunens oprindelige beregninger ikke kom til at holde stik, uanset om det skyldtes uagtsomhed eller eksterne faktorer, kan dette ikke føre til, at kommunen er afskåret fra at pålægge forblivelsespligt efter varmemforsyningsloven, når beslutningen er begrundet i saglige hensyn, herunder hensynet til de allerede afholdte investeringer.

4. Hvad angår kommunens beregninger i projektforslaget om pålæggelse af forblivelsespligt, bemærker nævnet, at uanset om brugen af andre tal i beregningerne havde vist en besparelse ved brug af oliefyring frem for fjernvarme, var kommunen ikke derved afskåret fra at pålægge forblivelsespligt af saglige grunde, herunder hensynet til udnyttelse af allerede afholdte investeringer og samfundsøkonomiske hensyn.

14. december 2004

J.nr.: 21-198

Eksp.nr.: 16573

DAL

Side 19 af 20

5. Uanset om aftaler eller vedtægter giver varmeaftagere mulighed for at opsi-ge deres aftale med varmeværket, findes der i varmemforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsen hjemmel til at pålægge allerede tilsluttede forbrugere forblivelsespligt til varmeværket.

Spørgsmålet er, om det kan føre til et andet resultat, at det i første omgang var kommunen, der tog initiativ til varmeværket og indgik aftale med varmeaf-tagerne om priser og retten til udmeldelse. Til dette bemærker nævnet, at det følger af varmemforsyningslovens § 23h, at en kommune kan eje og drive et kommunalt værk. Hvis en kommune var afskåret fra at optræde som varme-planlægningsmyndighed i forbindelse med pålæg af tilslutningspligt, fordi den samtidig ejede varmeværket, burde en sådan begrænsning fremgå klart af lo-ven.

6. Nævnet finder herefter, at Dragsholm Kommunes adfærd ligger inden for og har fulgt reglerne i varmemforsyningsloven og i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmemforsyningsanlæg, hvorfor der ikke er grundlag for at ændre eller ophæve kommunalbestyrelsens beslutning af 5. august 2003 og de meddelte pålæg af 12. august 2003.

Energiklagenævnets afgørelse

Dragsholm Kommunes afgørelse af 12. august 2003 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i lov om varmemforsyning, jfr. lovbe-kendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000.

Sagen har været behandlet på et møde den 9. december 2004.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til Foreningen af Fjernvarmeforbrugere i Grevinge/Herrestrup v/ [...] og Dragsholm Kommune v/ advokat Kurt Bardeleben.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Dorte Lomholt
Fuldmægtig

14. december 2004

J.nr.: 21-198
Eksp.nr.: 16573
DAL

Side 20 af 20